Sidra Lech-L^echa, B^ereschit (1BM) 12:1 - 13:18

-1- 12: 1 Und der EWIGE sprach zu Awram: Geh aus deinem Land und aus deiner Verwandtschaft und aus dem Haus deines Vaters in das Land, das ich dir zeigen werde. 2 Ich will dich zu einem grossen Volk machen und will dich segnen und deinen Namen gross machen, und du wirst ein Segen sein. 3 Segnen will ich, die dich segnen, wer dich aber schmäht, den will ich verfluchen, und Segen sollen durch dich erlangen alle Sippen der Erde. 4 Da ging Awram, wie der EWIGE es ihm gesagt hatte, und Lot ging mit ihm. Awram aber war fünfundsiebzig Jahre alt, als er von Charan auszog.

-2- 5 Und Awram nahm Sarai, seine Frau, und Lot, den Sohn seines Bruders, und all ihre Habe, die sie besassen, und die Leute, die sie in Charan erworben hatten, und sie zogen aus, um ins Land Kanaan zu gelangen, und sie kamen ins Land Kanaan. 6 Und Awram zog durch das Land bis zur Stätte von Sch'chem, bis zur Orakel-Terebinthe. Damals waren die Kanaaniter im Land. 7 Da erschien der EWIGE dem Awram und sprach: Deinen Nachkommen will ich dieses Land geben. Und dort baute er dem EWIGEN, der ihm erschienen war, einen Altar. 8 Von dort zog er weiter ins Gebirge östlich von Bet-El und schlug sein Zelt auf, Bet-El im Westen und Ai im Osten, und dort baute er dem EWIGEN einen Altar und rief den Namen des EWIGEN an. 9 Dann zog Awram weiter und weiter nach dem Südland.

-3- 10 Es kam aber eine Hungersnot über das Land. Da zog Awram nach Ägypten hinab, um dort als Fremder zu weilen, denn die Hungersnot lastete schwer auf dem Land. 11 Als er nahe an Ägypten war, sprach er zu Sarai, seiner Frau: Sieh, ich weiss, dass du eine schöne Frau bist. 12 Wenn dich die Ägypter sehen und sagen: Das ist seine Frau, so werden sie mich umbringen und dich am Leben lassen. 13 Sage doch, du seist meine Schwester, damit es mir um deinetwillen gut geht und ich deinetwegen am Leben bleibe.

-4- 14 Als nun Awram nach Ägypten kam, sahen die Ägypter, dass die Frau sehr schön war. 15 Auch die Hofbeamten des Pharao sahen sie und rühmten sie vor dem Pharao, und die Frau wurde in den Palast des Pharao geholt. 16 Und Awram behandelte er um ihretwillen gut: Er bekam Schafe, Rinder und Esel, Knechte und Mägde, Eselinnen und Kamele. 17 Doch der EWIGE schlug den Pharao und sein Haus mit schweren Plagen um Sarais willen, der Frau Awrams. 18 Da liess der Pharao Awram rufen und sprach: Was hast du mir angetan! Warum hast du mich nicht wissen lassen, dass sie deine Frau ist? 19 Warum hast du gesagt: Sie ist meine Schwester, so dass ich sie mir zur Frau nahm? Da hast du deine Frau, nimm sie und geh!

-1- פרק יב 1 וַיָּאמֶר יְיָּ אֶל־אַבְּרָם לֶּדְ־לְּדְּ מֵאַרְץְּדְ וּמִמְּוֹלַדְתְּדָּ וּמִבֵּית אָבִיְדְ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶדֵּ: 2 וְאֶעֶשְׂדּ לְגוֹי גִּדוֹל וַאֲבָרֶכְהְּ אֲשֶׁר אַבְּרֶכְהֹ לְנִיּ גִּדְוֹל וַאֲבַרְכָה מְבָרֵכְהֹ וְאֲבֵרְכָה מְבְרֵכָה מְבָרֵכְה מְבְרֵכְה מְקַלֶּךְ אָאֶר וְנִבְּרְכִוּ בְּדְּ כָּל מִשְׁפְּחִת הְאָדִמְה:
4 וַיֵּלֶדְ אַבְרָם בָּץְ־שָׁר דִּבֶּר אֵלְיוֹ יְיָ וַיֵּלֶדְ אִתְּוֹ לְוֹט וְאַבְרָם בָּן־חָמֵשׁ שְׁנִים וְשִׁבְעִים שְׁנָה בְּצֵאתִוֹ מְחַבֵּן:

ב ליִקַח אַבְרָם אֶת־שָׂרֵי אִשְׁתֹּוֹ וְאֶת־לְוֹט בּן־אָחִיוֹ וְאֶת־בְּלֹּרְרְכוּשָׁם אֲשֶׁר רְכָשׁוּ בְּן־אָחִיוֹ וְאֶת־בְּלֹּרְרְכוּשָׁם אֲשֶׁר רְכָשׁוּ בְּקֹבְין וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֲרְצָה בְּנָעֵן וַיִּצְאוּ לְלֶכֶת אַרְצָה בְּנָעֵן וַיִּצְאוּ לְלֶכֶת בְּלִּבְין מוֹנֶה וְהַבְּנַנְיְ אָרֹץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹנֶה וְהַבְּנַנְיְ בְּלִבְין אָנ מְלִם שְׁלָם עַד אֵלוֹן מוֹנֶה וְהַבְּנְנְיִ אָּבְרְם וַיֹּאמֶר לְזֹרְעְךְּ אֶנִין אָתֹּלְים תְּלִּין הַזְּאת וַיִּכֶן שְׁם מִוְבֵּח לַיִיְ אָבְרְם וַיִּאמֶר לְזִרְעְךְּ אֶנִין אָתְרֹץ הַ מִּלְיוֹ מִיְּנִם מְּבְּנִי מִפֶּנֶם הְנִינִי אֵבְּרְה מִיּכְּם הְלִּיְרָ הַמְּלְה בִּית־אֵל מִיְּם וְהָעֵי מִפֶּנֶם לְיִיְ וַיִּקְרָא בְּשִׁם וְיִי: 9 וַיִּפַע הַבְּבִּר בְּיִבְּן הַנְּמִי מְבָּר בְּיִבְים הַלְוֹךְ וְנְפִיּן הַנְּלִי וְיִּקְרָא בְּשֹׁם וְיִי: 9 וַיִּפַע הַבְּבִּב הִי פּיִב הְלוֹךְ הַנְּכִיע הַנְּבְּבָה: פּ

-3- 10 וַיְהָי רָעָב בָּאֶרֶץ וַיֵּיֶרְד אַבְרֶם מִצְרַיִּמְה לְגוּר שָׁם כִּי־כָבֵד הְרָעָב בָּאֶרֶץ: 11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְּרֶיב לְבְוֹא מִצְרֵיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׁרֵי אִשְׁתּוֹ הִנְּא יָלַבְוֹא מִצְרֵיְמָה וַיֹּאמֶר יְפַת־מַרְאָה אֲתְּוֹ הְנִּה בְּיִרְאָה אִתְּרְ הַמִּצְרִים וְאֶמְּרָוּ אִשְׁתְּוֹ הִיִּירְאָוּ אֹתְרְ יְחִיּוּ: 13 אִמְרִי־נָא אֲחָתִי זְאת וְהַרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחִיּוּ: 13 אִמְרִי־נָא אֲחָתִי וַמְבּלְרֵי בַעֲבוּרֵדְ וְחְיְתָה נַפְשָׁי אָתְרֹי בַּגְּבוּרֵדְ וְחְיְתָה נַפְשָׁי בִּגְּלְרֵךְ:

-4 1 וִיְהִי כְּבָוֹא אַבְּרָם מִצְּרֵיְמָה וַיִּרְאָוּ הַמִּצְרִים אֶת־הָאִשָּׁה כְּי־יָפָה הָוֹא מְאֹד:
15 וַיִּרְאָוּ אֹתָהּ שָׁרֵי פַּרְעֹה וַיְּהַלֵּלְוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה וַיְּהַלְלוּ אֹתָהּ הֵיטִיב בַּעְבוּרְה וַיְהִי־לְוֹ צֹאן־וּבָקְר וַחֲמֹרִים הִיטִיב בַּעְבוּרְה וַיְהִי־לְוֹ צֹאן־וּבָקְר וַחֲמֹרִים וַעֲבָּדִים וּשְׁפָּחֹת וַאֲמִתֹּנְת וּגְמַלְים: 17 וַיְנַגַּע יְיָ וְ אֶת־פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַּרְ שְׁרֵי אֵשֶׁת אַבְּרֶם: 18 וַיִּקְרֶא פַרְעֹה לְאַבְּרָם עְשִׁיתְ לִי לְמָה לְאֹ־הִגַּדְתְּ לְּיִבְּי לִּיְ בִּיֹם אְשִׁתְּךְ הַוֹּא פַרְעֹה לְאַבְּרָם אִשְׁתְּךְ הְנִיה לְאַבְּרְם אֹשְׁתְּךְ הְנִיה לְאִשְׁת וְ לִּיְבְּתְ אְשִׁתְּךְ הְנִיה לְאִשְׁתְּן הִוֹּה אָשְׁתְּךְ הְנִיה הִוֹּא וְאָקָח אֹמִרְ לִי לְמָּה אְשִׁתְּךְ הַוֹּא וְעָלְהִי הִוֹא וְאָקָח אֹמִיךְ לִי לְמָּה אְשִׁתְּךְ הָוֹא וְעָלְהִי הִוֹּא וְעָלְּהְ אַשְׁתְּךְ הַוֹּא וִלְרָּי.
אִשְׁתְּךְ הְוֹא: 19 לְמָה אָמַרְתֹּ אֲחָתִי הִוֹּא וְעָלְהִי הִוֹּא וְעָלְהִי הִוֹּא הָנִבְיּת הְנָה הְנָּה אִשְׁתְּךְ בְּחְ וֹלְרָּי.
אֹשְׁתְּךְ הְוֹא: 19 לְאָשֵׁה וְעַתְּתָּה הְנָה אִשְׁתְּךְ אַשְׁתְּרְ הָוֹ לְאִשְׁה וְעַבְּלִי הְנִבְּה הָנָה אִשְׁתְּךְ בְּחְ וְלְבְּי.

Sidra Lech-L^echa, B^ereschit (1BM) 12:1 - 13:18

-5- 20 Und der Pharao bot Männer für ihn auf, die gaben ihm und seiner Frau und allem, was er hatte, das Geleit.

13: 1 So zog Awram aus Ägypten hinauf ins Südland, er mit seiner Frau und mit allem, was er hatte, und mit ihm auch Lot. 2 Awram aber war sehr reich an Vieh, an Silber und an Gold. 3 Und er zog weiter von Lagerplatz zu Lagerplatz, aus dem Südland bis nach Bet-El, bis zu der Stätte, an der zu Anfang sein Zelt gestanden hatte, zwischen Bet-El und Ai, 4 an die Stätte des Altars, den er früher dort errichtet hatte. Und dort rief Awram den Namen des EWIGEN an.

-6- 5 Auch Lot, der mit Awram zog, hatte Schafe, Rinder und Zelte. 6 Das Land aber ertrug es nicht, dass sie beieinander blieben, denn ihre Habe war so gross geworden, dass sie nicht beieinander bleiben konnten. 7 So kam es zum Streit zwischen den Hirten der Herde Awrams und den Hirten der Herde Lots. Damals wohnten die Kanaaniter und Perissiter im Land.

-7-8 Da sprach Awram zu Lot: Es soll kein Streit sein zwischen mir und dir, zwischen meinen Hirten und deinen Hirten, denn wir sind Brüder. 9 Steht dir nicht das ganze Land offen? So trenne dich von mir! Gehst du nach links, so will ich nach rechts gehen; gehst du nach rechts, so will ich nach links gehen. 10 Da blickte Lot auf und sah, dass die ganze Jordan-Ebene ein wasserreiches Land war. Bevor der EWIGE Sodom und Gomorra verdarb, war sie bis nach Zoar hin wie der Garten des EWIGEN, wie das Land Ägypten. 11 Da wählte sich Lot die ganze Jordan-Ebene, und Lot brach nach Osten auf. So trennten sie sich: 12 Awram liess sich im Land Kanaan nieder, und Lot liess sich in den Städten der Ebene nieder und zog mit seinen Zelten bis nach Sodom.

-Maftir- 13 Aber die Leute von Sodom waren böse und sündigten schwer gegen den EWIGEN. 14 Der EWIGE aber sprach zu Awram, nachdem sich Lot von ihm getrennt hatte: Blicke auf und schau von dem Ort, an dem du bist, nach Norden und nach Süden, nach Osten und nach Westen: 15 Fürwahr, das ganze Land, das du siehst, dir will ich es geben und deinen Nachkommen für immer. 16 Und deine Nachkommen will ich machen wie den Staub der Erde. Nur wenn man den Staub der Erde zählen kann, können auch deine Nachkommen gezählt werden. 17 Mach dich auf, zieh durch das Land in seiner Länge und seiner Breite, denn dir will ich es geben. 18 Da brach Awram mit seinen Zelten auf, zog weiter und liess sich nieder bei den Terebinthen von Mamre, die bei Chewron sind, und dort baute er dem EWIGEN einen Altar.

הַלְיוּ פַּרְעֻה אֲנָשִׁיִם וַיְשַׁלְּחִוּ אֹתְוֹ בּרָעֻה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְחִוּ אֹתְוֹ נְאַת־אַשָּׁר־לְוֹ:

פרק יג 1 וַיַּּעַל אַבְרָם מִמְּצְרִים הוּא וְאִשְּתְּוֹ וְכְל־אֲשֶׁר־לְּוֹ וְלְוֹט עִמְּוֹ הַנֶּגְבָּה: 2 וְאַבְרָם כָּבְּד מְאֶד בַּמִּקְנֶּה בַּכֶּסֶף וּבַזְּהְב: 3 וַיֵּּלֶךְ לְמַסְעִיו מנּגֶב וְעַד־בִּית־אֵל עַד־הַמְּלְוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שֶׁם אֲהְלֹה בַּתְּחִלְּה בֵּין בִית־אֵל וּבִין הָעִי: 4 אֶל־מְקוֹם הַמִּוְבֵּח אֲשֶׁר־עָשָׁה שָׁם בָּרְאשׁנָה 1 יָיִּקרֵא שֵׁם אַבִרָם בִּשֵׁם יִיָ:

-6- 5 וְגַּם־לְלוֹט הַהֹלֵךְ אֶת־אַבְרֶם הְיָה צֹאן־וּבָקָר וְאְהָלִים: 6 וְלְא־נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ לְשֶׁבֶת יַחְדֶּו כִּי־הָיֶה רְכוּשָׁם רָב וְלָא יִכְלִּוּ לְשֶׁבֶת יַחְדֶּו: 7 וַיְהִי־רִיב בֵּין רעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבִין רעֵי מִקְנַה־לָוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּּרִוּי אָז ישֵׁב בַּאַרִץ:

-7- 8 וַיֹּאמֶר אַבְּרָם אֶל־לוֹט אַל־נָּא תְהֵי מְרִיבָה בֵּינִי וּבִינֶךְ וּבֵין רֹעַי וּבֵין רֹעַיְרְ וּבִין רֹעַיְרְ וּבִין רֹעַי וּבִין רֹעָיְךְ מְּיִדְּעָּיִם אֲנְחְנוּ: 9 הַלְּא כְל־הָאָּרֶץ ׁלְפָּנִיךְ הִפְּרֶד נָא מֵעְלָּי אִם־הַשְּׁמְׂאל וְאֵימִנְה לְפָּנִיךְ הִפְּרֶד נָא מֵעְלָּי אִם־הַשְּׁמְאל וְאֵימִנְה וְאַמְיְאִילָה: 10 וַיִּשְּא־לְוֹט אֶת־עִינִיוֹ וַיִּרְא אֶת־כְּלֹ־כִּכְּר הַיַּיְבֵּלְן כִּי כֻלְּהְ אַת־טְיֹם וְאָת־עְמֹרְה מְשָׁקֶה לְפָנֵי | שַׁחֵת יְיָ אֶת־סְדֹם וְאֶת־עְמֹרָה בְּאָרֶץ מִצְלִים בְּאָבֶה צְעַר: 11 וַיִּבְחַר־לְוֹּ בְּנִיְרְיִּ מְצְלִים בְּאָבֶר וְנִיּמְל עַד־סְדֹם וְיִּבְּרְדְּבְּנְץ מִנְיִי הַבְּלָּב יְשָׁב בְּאֶרֶץ בְּנְּנְץ מִנְיִי הַבְּלְּב יְשָׁב בְּאֶרֶץ בְּנְרְיִב וְנִיּבְּרְרֹי בְּנָבְיְ וְיִיְב בְּעָרְי הַכְּבֶּר וְיִבְּתְרֹי בְּבְּלְב יְשָׁב בְּאֶרֶץ־בְּנְעַן וְיִבְיְיוֹ בְּבְּרְב יְשָׁב בְּאֶרֶץ־בְּנְעִן אִיִּבְּר וְבִּבְּרְוֹם יְשַׁב בְּאֶרֶץ־בְּנְעוֹ בְּבְּרְר הַבְּלָב יְשָׁב בְּאֶרֶץ־בְּנְעֵן וְנִיבְּת וְבִּבְּרְ וְבִיּצְרְר הַבְּבְר וְיִבְּתְר בְּנְבְין בְּבְּרְר הַבְּבְּר וְיִבְּבְּר וְבִיּאֲר בְּבְרְר הַבְּבְר וְיִבְּבְר בְיִבְיּב וְנִים בְּבְּיְר הַבְּבְר הַבְּבְּן בְּבְּבְר הַבְּבְר הַבְּבְר הַבְּבְרְם יְשַׁב בְּבָּבְר בְּבְּבְר הַבְּבְר וְבִיבּבְר הַבְּבְר הַבְּבְרְר־בְּבְּבְין הַבְּבְר הַבְּבְּר וְיִבְּבְּן עִבּר בְּבָּבְר הַבְּבְרְר הַבְּבְּרְר הַבְּבְּר הַבְּבְרְים בְּבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְּיִבְין הַבְּבְר הַבְּבְּר וְיִבְּבְּר בְּבְּרְב בְּבְּים בְיִיבְּבְּר הַבְּבְיוֹם בְּבְיִים בְּבְיִים בְּיִבְּבְּיוֹם בְיִיבּב בְּבְיְחִים בְּיִבּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְיִבְים בְיִבְּיִבְיוֹם בְּיִבְים בְיִיבְּים בְיִיבְּים בְיִבְּיְבְים בְיִבּבְין בְּבְּיְים בְּיִבְּיְבְּים בְיִבְּים בְּיִבְּים בְיִיבְיוֹים בְּיִבְּיְבְיּבְיוֹים בְּיִיבְיוֹים בְּבְּיְבְּיְבְּיְיִבְיִיוֹים בְּיִבְּיְבְּיְיוֹבְּבְּיוּ בְּבְיּים בְּיִבְּיְם בְיִבְּיְם בְיִיבְּיְם בְּיִבְּיְבְּיְיִבְּיְיִים בְּיִבְּיְּבְיוֹים בְּיִיבְּיְיִיוֹים בְּיִבְּבְּיוּבְיּבְיּבְּיוֹים בְּיִבְּבְּיּבְיְבְּבְּיוֹבְיבְיוֹבְיּבְיוֹים בְיִבְּבְּיוֹים בְּיִבְיּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹבְי

13 -Maftir- 13 וְאַנְשֵׁי סְדֹּם רָעִים וְחַטָּאֵים לַיִּי מְאְד:
14 וַיִּי אָמֵר אֶל־אַבְּרָם אַחֲבִי הַפֶּּבֶּרִד־לְוֹט מֵעְמֹּוֹ שְׁאִדנְא עִינִּיךְ וּרְאֵה מִן־הַפָּקוֹם אֲשֶׁר־אַתְּה שְׁסְ צְּטָּר וְנָגְּבָּה וְנָגְבָּה וְנְגָּבָּה וְלְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלְם: צְּשָׁר־אַתָּה וֹאָבֶר וֹלְמָי אָשֶׁר וּאָבֶר וֹלְבָּי אָת־זַרְעַךָּ בְּעְפַר הָאָבֶין אֲשֶׁר וּ אַמִּרוֹת אֶת־עַפַּר הָאָבֶין אֲשֶׁר וּ אַמִּרְנְבָּ בְּעְפַר הָאָבֶין גַּם־זַרְעַךָּ אִם־יוּכְל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־עַפַּר הָאָבֶין נִּסְּדֹוֹרְעַךָּ יִמְנָה: 17 קוּם הִתְהַלֵּךְ בְּאֶבֶין לְאִרְכָּה וּלְרְחָבָּה כִּי יִמְנָה: 18 וַיֵּאֶהַל אַבְּיִם וַיִּבְּעָם מִוֹבֶח לַיִּי: פּ מִמְבֵּי מִבְּיִי: פּ